

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est fundame[n]tu[m] t[em]p[or]al[is] paup[er]tatis. Hanc elegit
abdica[n]do t[em]p[or]ales diuitias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Sermo de Sctō Mauro

Primo ad expellendā mentis cecitatē et ignorantia / et sectandā verā prudentiā: cū videre. q. d. ne sit sicut cecus et ipudens q. futura nō pūdet. Deut. xxxij. Sensus absq. p̄silio et sine prudentia vrinā saperēt et intelligerēt ac nouissima pūderēt. et Boet. li. de sol. Nō qd. an. o. los ē suffecerit intuent: rez. exit? prudentia mentis. **S**ecundo ad expellendā negligentiā et pcurādā diligentia / cū dicit Vigilare. s. in bonis opibus Heb. ij. Quō nos effugiem? si tantā neglexerim? salutē. **T**ertio ad supplendā infamā indigentia et ip̄lorādā dei gratiam: cū dicit. Et orate. Col. iij. Dīoni instate / vigilātes i ea. Hoz aut triū exēplar hēm? singulare in brillīmo Mauro q. et p̄sidentissim? et vigilatissim? atq. deuotissim? fuit. Pro cui? p̄fectōe s. q. scititate manifestāda / tria nob. de eo p̄sideranda se offerūt.

Primū est frivola retardationis abiectionis. Ideo orate p. deuotōis instātiā ad impetrandū ei? mīris p̄fectōis p̄mōtia.

Secundū est frivola p̄fectōis aggressio. Ideo vigilate: p. p̄p̄tā diligentia ea exēptēs q. sunt p̄fectōis inductiua.

Tertiu est gloriosa scitificatiōis declaratio. Ideo orate p. deuotōis instātiā ad impetrandū ei? mīris p̄fectōis p̄mōtia.

Primū igit est frivola retardatiōis abiectionis. Tria h̄ppe solent maxie hoies allicere et a semita p̄fectōis retardare. s. diuitie: voluptates: et honores. De diuitiis em̄ p̄aua: de voluptatibus turpita: de honoribus vana p̄cedūt: vt dicit Inno. cō. iij. li. de vilitate p̄ditōis h̄iāne. Et de his etiā dicit. Joā. ij. Nolite diligere mōm neq. ea q. in mōdo sunt et seq. qm̄ oē qd. est in mōdo: aut p̄cupia carnis ē: aut p̄cupia oculor. aut supbia vite. Abdicauit itaq. brūs manu? decetia sup̄dicata q. sūt spūalis p̄fectōis impeditiua. Et elegit tria spūalis p̄fectōis fundamenta.

Primū est fundamētū spūalis pauertatis. Hanc elegit abdicādo spūales diuitias.

Secundū est fundamētū corp̄alis austeritatis. hanc elegit abdicādo carnales delicias.

Tertiu est fundamētū spūalis hūilitatis. hanc elegit abdicādo honores seu eminētias.

Māro igitur abdicauit tēp̄orales diuitias et voluntariā tenuit pauertatem: qm̄s generis est senatorij et exaltissimis patribus oriundus. Et em̄ plena spūs librate ch̄m sequef. al. oib. terrens nudat? esse voluit. Vñ Hiero. ad Euphrantiu. Audū ch̄m nū. d. legre. dux: grande. difficile. sed magna sunt p̄mia. bec ille.

Secūdo abdicauit carnales delicias et assumpsit corp̄alis austeritatem q. cū ap̄lo corp̄is suuz castigabat et in spūs seruitutē redigebat. At em̄ Faust? de brō Mauro. sic qm̄ eū vidim? in q̄dra cella nec. uicula. nec tunica: sed t̄m mō sacco vti alicino: et duab. t̄m vici: in hebdomada parissimū cibuz sumere. q. mos in oī vita scō b̄ndicto fuit. Reliq. autē tot? anni t̄p̄e sub monachali tunica: ip̄ asperitimo a str̄pulis vsq. ad renes inducbar frogulo. in stratu eiusdē subregmis subaggestū calig. et sabuli recubēs. excepto q̄dra gestulā tēpore. Sic em̄ q̄ntū poterat sollicitē saragēbar nō facēdo sed pot? stādo. vel cū nimia lassitudo cōpulsisset sedendo somnuz cape.

Hec Faust? eiusdē b̄ti mauri cōmonach? Vñ pater austeritas ei? in vict. vestitur: stratu. Gal. y. Qui ch̄m sunt carne suā cruciferūt. Cōsiderabat em̄ brūs manu? qd. dicit brūs Paulus Ro. viij. Qui in carne sunt: deo placere non possunt.

Tertio abdicauit mundanos honores et tenuit p̄fundā hūilitatem. Cōsiderauit em̄ qm̄ sic dicit Jaco. iij. Sū. p̄bis de? resistit: hūilib. aut dat gratiam. Abnegauit h̄ppe brūs manu? sc̄p̄m eiō offerēdo deo p̄p̄tā volūtātē: vt ver? esset et p̄fectus ch̄i discipulus. Lu. ix. Siquis vult post me venire / abneget semetip̄m. Abnegatio aut triū p̄ditōr. maxie fuit laudabilis in brō mauro p̄p̄tā. **P**rimo p̄p̄tā sue cōditōis nobilitatē. Erat em̄ vt dicitur est) genere nobil. sed de carnis nobilitate nō curauit / q̄nport? p̄tū nobilitatē tota mētis affectiōe q̄stuit. Hiero. ad Cellentianam. Sola ap̄d deū liber. as est: nō seruire per car. Nobilitas sūma est ap̄d deū p̄tū esse claz. Nā ille apud deuz p̄ceft potior nō quē nobilitas generis aut dignitas sc̄p̄culi: sed quē deuotio fidei et vita sc̄p̄tā cōmēdat. bec ille. **S**ecūdo p̄p̄tā inchoatiōis celeritatem. A p̄ma em̄ etate cepit sc̄p̄ulz